

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 123. Ejusdem summi Pontificis oppositio contra Regis titulum Marchioni
Brandenburgico assertum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

jecta prætensi juris protestatione offerunt. Hi autem strigosum hoc animal e Palatio ejici jusserunt, quod etiam integra die & nocte sequenti per urbem vagatum postredie sponte sua ad Agathonem, a quo emptum fuerat, rediit. Dolo in irritum cadente, acceptoque nuntio de Carpiensi Gallorum clade Neapolitani Proceres Cæsari faventes palam sese contra Gallo-Hispanos declarabant, ac populus turmatim confluens, Antesignano Castellucio Duce, elata voce acclamabat: *Vivat Cæsar & Archidux Carolus Rex noster?* prævalente autem Gallorum numero, admissisque in urbem copiis Gallicis, conspirantes alii morte, alii variis suppliciis, mulctati sunt. Rebus igitur indies magis turbatis Pontifex ditionis Ecclesiasticæ securitati consulturus, sancti Angeli arcem ceterasque urbes præcipuas belli tormentis muniri, militesque conscribi jussit.

§. CXXIII.

Ejusdem summi Pontificis oppositio contra Regis titulum Marchioni Brandeburgico assertum.

Postquam igitur Leopoldus Cæsar jus suum in Hispaniæ Regnum armis prosequi statuerat, nova foedera con-

*Theatr. Europ. t. 16.
Hist. cont.
Chron. l. 14.
pag. 565.*

Hist. Eccles. Tom. LXVI.

XX

qui-

Sæc. XVII. A. C. 1701. quirere, copiasque undique conducere oportuit: Jamjam Angli, Batavi, ac Parmensis Dux sese eidem arctissimo foedere aggregarunt: demulcendus etiam erat Brandenburgicus Marchio, cujus ambitio illum captandi occasionem Cæsari ultra offerebat; jam dudum enim *Borussici Ducatus Rex* declarari petierat, eoque nomine plura rationum momenta palam fecerat, quinimo die decima octava ipse præconum voce Königsbergæ sese Borussicæ Regem denuntiari iussit hoc verborum tenore: *Sapientis Dei providentia Prussia Ducatus erigitur in Regnum & Fridericus ejus supremus, potentissimus, & Altissimus Princeps factus est Rex in Prussia:* Tacitus annuit Imperator, ac connivendo tantum obtinuit, ut novus hic Rex neutras saltem partes sequeretur. Acriter autem sese novo huic titulo opposuit Pontifex, qui die decima sexta Aprilis datis ad Cæsarem literis vehementer querebatur, quod hic Marchio *nomen & insignia Regis Prussiae* inaudito forte hæcenus apud Christianos more, nec sine gravi antiqui juris, quod in ea Provincia sacro Teuthonicorum Ordini competit, violatione, sibi publice arrogarit, atque pro majori Ecclesiasticæ potestatis contemptu in frequenti hominum cætu, eaque celebritate, quæ etsi nil sacrum in se contineret

tineret, simulato tamen caeremoniarum usu, Sæc. XVII.
 pravoque Ministrorum delectu, ritu forte A. C. 1701.
 in consecrandis Regibus apud Catho-
 licos usitato coronari inungique volue-
 rit. Id vero Apostolicæ Sedis ipsius-
 que Ecclesiæ auctoritati injuriosum
 esse, sacrisque Canonibus adversari au-
 tumabat Pontifex, eoquod *hæreticum*
Principem antiquis potius cadere, quam no-
vis honoribus augeri, a sacris Canonibus
constitutum esset. Eapropter Imperato-
 rem impense hortabatur, ne præfato
 Marchioni ullam honoris significatio-
 nem ex iis, quæ Regibus rite institutis
 defertur, a se suisque subditis tribui
 patiatur. Ejusdem ferme tenoris lite-
 ras Pontifex eadem die dedit ad Fran-
 ciæ Regem, eundem monens, ne Re-
 gios honores Marchioni tribueret, eo-
 quod se Regem dicere non dubitarit
 ejus partis Prussiæ, quæ tamen ad mi-
 litarem Teuthonicorum Ordinem an-
 tiquo jure pertinet, proin hic Marchio
 illis accensendus sit, de quibus Psal-
 mista ait: *Ipsi regnaverunt, & non ex*
me: Principes extiterunt, & non cognovi.
 In literis vero ad Poloniæ Regem da-
 tis hanc subjunxit causam: *qua ratione*
ab Orthodoxæ veritatis Sectatoribus Re-
gio honore dignus habendus est, qui electam
ipsius sponsam, a qua omnis est potestas, con-
firmat? Pravum insuper exemplum in
Xx 2
Chri-

Sæc. XVII. Christianam Rempublicam induci, per
A. C. 1701. scripserat Pontifex ad Venetos, *si Aca-*
tholicis Principibus Regiæ Dignitatis no-
men usurpare, & insignia præferre, sa-
crisque Ecclesiæ ritibus per simulatam in-
augurationis formam liceret illudere. De
 eodem argumenro Pontifex literas de-
 dit ad Maximilianum Bavarix Electo-
 rem, ad Hugonem Trevirenses, ad
 Helveticos Catholicorum Pagos, & ad
 Radziewskium Polonum, necnon
 ad Joannem Philippum de Lamberg
 Cardinalem Viennensem: Denique Prin-
 cipi Francisco Ludovico Comiti Pala-
 tino Ordinis Teuthonicorum Magistro
 significabat, quod ejus preces præve-
 niens, jamjam Principes Orthodoxos
 monuerit, ne Marchioni Regios tri-
 buerent honores, quibus *ipse quasi spe-*
ciosa hujus tituli accessione jura legitima
auctoritatis acquirere præsumpsit in ea Pro-
vincia, quam Ordo Teuthonicus ab infi-
delium manibus strenua virtute olim rece-
ptam contra Ecclesiæ hostes perpetuos op-
posuit: Nihilominus Lusitanix & Sue-
cix Reges, & sensim alii Principes
 Fridericum pro Rege agnovere.